

AZ URANTIA BOLYGÓHERCEGE

A LANONANDEK Fiú eljövedele egy átlagos világra azt jelzi, hogy a sajátakarát, az ember ama képessége, hogy az örök továbbélés útját válassza, az ősemberi elmében kifejlődött. De az Urantiára a Bolygóherceg csaknem félmillió évvel az emberi sajátakarát megjelenése után érkezett meg.

² Mintegy ötszázézer évvel ezelőtt és a hat színes emberfajta vagy másként a szangik fajták megjelenésével egyidejűleg Kaligasztia, a Bolygóherceg megérkezett az Urantiára. A herceg megérkezésekor csaknem félmilliárd fejletlen emberi lény volt a földön, és meglehetősen szórt eloszlásban népesítették be Európát, Ázsiát és Afrikát. A herceg székhelye, melyet Mezopotámiában létesítettek, nagyjából a világnépesség középpontjában helyezkedett el.

1. KALIGASZTIA HERCEG

¹ Kaligasztia egy Lanonandek Fiú volt, 9.344. a másodrendűek közül. Voltak általános tapasztalatai a helyi világegyetem ügyeinek igazgatása terén, később pedig közelebbi tapasztalatokat szerzett a Satania helyi csillagrendszer irányításában is.

² Mielőtt Lucifer Satania vezetőjévé lett volna, Kaligasztia az élethordozók tanácsa mellé osztották be tanácsadóként a Jerusemen. Lucifer felvette őt a személyes törzskarába, és Kaligasztia elfogadhatóan látta el az öt egymást követő tiszteletreméltó, bizalmi feladatát.

³ ¶ Kaligasztia már kezdettől fogva szeretett volna bolygóhercegi megbízatást kapni, amikor azonban a kérelme a csillagvilági tanácsok elé került, több alkalommal is elutasításra talált, nem kapta meg a Csillagvilági Atyák beleegyezését. Kaligasztia különösen arra vágyott, hogy egy tizedes vagy életmódosítási világ bolygói urává jelöljék. Kérelmét többször is visszautasították, míg végül ki-nevezték az Urantiára.

⁴ Kaligasztia a Jerusemről a rábízott világ feletti uralkodási feladatra a származási világegyetemének jóléte iránti hűség és elhivatottság terén mutatott irigylésre méltó előmenetellel került, igaz, rendelkezett egyfajta nyughatatlansággal, melyhez az a hajlam társult, hogy nem értett egyet a szokásos gyakorlattal bizonyos kisebb jelentőségű kérdésekben.

⁵ Ott voltam a Jerusemen, amikor a ragyogó Kaligasztia elhagyta a csillagrendszeri székhelyet. A bolygók egyetlen hercege sem vágott neki a világ vezetésének gazdagabb felkészülési tapasztalatokkal vagy jobb kilátásokkal, mint Kaligasztia azon a jelentős napon félmillió évvel

ezelőtt. Egy biztos: Amikor erről az eseményről a megbízatásom szerint beszámolót készítettem a helyi világegyetemi híradásokban, a leghalványabb fogalmam sem volt arról, hogy e nemes Lanonandek oly hamar elárulja a bolygói felügyelettel kapcsolatos szent kötelességét és oly szörnyen bemocskolja a világegyetemi fiúi besorolású magas rendjének tisztaságát. Én valóban úgy tekintettem az Urantiára, mint amely az egész Satania öt-hat leg-szerencsésebb bolygója közé tartozik annyiban, hogy ilyen tapasztalt, ragyogó és eredeti elme kormányozhatja a világ ügyeit. Akkoriban még nem tudtam, hogy Kaligasztia alattomban magába szeretett; akkoriban még nem ismertem olyan jól a személyes büszkeség körmönfontosságát.

2. A HERCEG TÖRZSKARA

¹ Az Urantia Bolygóherceget nem egymagában küldték ki a megbízatásának teljesítésére, hanem a segédek és igazgatási segítők szokásos testülete tartott vele.

² E csoport élén Daligasztia, a Bolygóherceg segítőtársa állt. Daligasztia szintén másodrendű Lanonandek Fiú volt, mégpedig e rend 319.407-es Fia. Kaligasztia mellé rendelése idején segédi besorolásban volt.

³ A bolygói törzskarba számos angyali szervező, valamint egy sereg más mennyei lény is tartozott, akiknek feladata az emberfajták érdeklődésének felkeltése és a jólétük elősegítése volt. A ti szempontotokból mind közül a legérdekesebb csoportot a herceg törzskarának testtel bíró tagjai alkották — őket néha úgy nevezik, mint *a kaligasztiai százak*.

⁴ ¶ A hercegi törzskar e száz újra anyagivá lényegített tagját Kaligasztia azon 785.000 felemelkedő besorolású jerusemi létpolgár közül választotta ki, akik önként jelentkeztek az urantiai kalandra. A kiválasztott száz személy mindegyike más bolygóról származott, de egyik sem volt urantiai.

⁵ E jerusemi önkéntesek szeráfi szállítmánnyal érkeztek az Urantiára közvetlenül a csillagrendszeri központtól, és a megérkezésüket követően szeráf-társítva maradtak mindaddig, amíg a különleges bolygói szolgálat kettős jellegének megfelelő személyiségformát meg nem kapták, olyan valódi, hűsvér testet, amely a csillagrendszeri életkörülményekre is rá volt hangolva.

⁶ ¶ Valamivel ezelőtt, hogy e száz jerusemi létpolgár megérkezett volna, az Urantián állandó beosztásban lévő, két felügyelő Élethordozó, lévén, hogy előzőleg már végrehajtották a terveiket, kérelmet nyújtottak be a Jerusemenre és az Edentiára, hogy engedélyezzék Andon és

Fonta száz kiválasztott túlélője élet-sejtanyagának átültetését azokba az anyagi testekbe, melyeket a hercegi törzskar testtel bíró tagjai számára terveztek. A kérelem támogatást kapott a Jerusemen és az Edentián jóvá is hagyták azt.

⁷ Ennek megfelelően az élethordozók Andon és Fonta utódai közül kiválasztottak ötven férfit és ötven nőt, akik e különleges emberfajta legjobb nemzetségeinek túlélőit képviselték. Egy-két kivétellel a faj fejlődésének ezen andonfi hozzájárulói nem ismerték egymást. Egymástól messze eső helyekről gyűjtötték össze őket a herceg bolygói székhelye peremén, összehangolt gondolatigazítói irányítás és szeráfi útmutatás révén. Itt a száz emberi alanyt átadták a nagy felkészültségű avaloni önkéntes bizottságnak, akik az andoni leszármazottak élet-sejtanyaga egy részének kivonását irányították. Ezt az élő anyagot azután átvitték azokba az anyagi testekbe, melyeket a hercegi törzskar száz jerusemi tagjának használatára hoztak létre. Ezalatt a csillagrendszeri központról újonnan érkezett létpolgárokat a szeráfi szállítmányon alvó állapotban tartották.

⁸ ¶ E folyamatok, a kaligasztiai százaknak szánt különleges testek szigorúan valóságos megalkotásával együtt, számos mondának váltak alapjává, melyek közül sok később összekeveredett azokkal a későbbi hagyományokkal, melyek Ádám és Éva bolygói beiktatásával függték össze.

⁹ Az újraszemélyesülés teljes folyamata a száz jerusemi önkéntest hozó szeráfi szállítmány megérkezésétől addig, amíg a teremtrész tudatos, hármas lényevé váltak, pontosan tíz napot vett igénybe.

3. DALAMATIA — A HERCEG VÁROSA

¹ A Bolygóherceg székhelye az akkori idők perzsai vidékén volt, abban a térségben, amely a későbbi Mezopotámiának felelt meg.

² Az akkori mezopotámiai éghajlat és táj minden szempontból jól illett a hercegi törzskar és az ő segítők terveibe, mely igencsak különbözött az azóta ott kialakult körülményektől. Azért volt szükség olyan kedvező éghajlatra a természeti környezet részeként, mert a tervek szerint a fejletlen urantiaiakat bizonyos elemi fejlődésre kellett készíteni a műveltség és a polgárosodás terén. Az akkori idők nagy kihívása az volt, hogy az ember vadászból pásztorrá alakuljon, annak reményében, hogy egykor majd bekeszerető, letelepedett földművessé válik.

³ ¶ A Bolygóherceg székhelye az Urantián hasonló volt a fiatal és fejlődő szférákon szokásosan létesített állomásokhoz. A hercegi település magját egy igen egyszerű, de szép város képezte, melyet tizenkét méter magas fal vett

körül. A világ e műveltségi központja Daligasztia tiszteletere a Dalamatia nevet kapta.

⁴ A várost tíz részre osztották, mely részek középre a testtel bíró törzskar tíz tanácsának központi lakóhelyeit építették. A városközpontban pedig a nem látható Atya temploma állt. A herceg és társainak igazgatási központját tizenkét teremben rendezték el, melyek magát a templomot vették körül.

⁵ Dalamatia épületei mind földszintesek voltak, kivéve a tanácsok székhelyeit, amelyeket kétszintesre építettek, valamint a mindenek Atyjának központi templomát, amely kicsi, de három emelet magas volt.

⁶ A város az akkori kezdetleges idők legjobb gyakorlatát testesítette meg az építőanyagok terén — ugyanis téglából épült. Nagyon kevés követ és fát használtak. A dalamatiai példa nyomán a környező népek otthonkészítési és faluépítési gyakorlata sokat fejlődött.

⁷ ¶ A hercegi székhely közelében az emberi lények összes színes fajtája és nemzetsége megtalálható volt. És a közeli törzsekből válogatták ki a hercegi tanodák első tanulóit. Bár ezek az első dalamatiai tanhelyek kezdetlegesek voltak, mégis megadtak mindent, amit az akkori fejletlen korszak férfijainak és nőinek meg lehetett adni.

⁸ A herceg testtel bíró törzskara folyamatosan maga köré gyűjtötte a környező törzsek felsőbbrendű egyedeit, és miután e tanítványokat felkészítették és fellelkesítették, tanítókként és vezetőkként visszaküldték őket a népükhöz.

4. A SZÁZAK ELSŐ NAPJAI

¹ A herceg törzskarának megérkezése mély benyomást tett az ott élőkre. Bár csaknem ezer évbe telt, amíg a híruk a távolabbi vidékeket is bejárta, a mezopotámiai központ közelében élő törzsekre óriási hatást gyakoroltak az Urantiára újonnan érkezett száz kísérő tanításai és tettei. És a későbbi mitológiátok nagy része ama régi időknek az eltorzított mondáiból táplálkozik, amikor a herceg törzskarának tagjai emberfeletti emberként újraszemélyesültek az Urantián.

² Az ilyen földönkívüli tanítók jótékony hatásának útjában álló komoly akadály az, hogy a halandók hajlamosak isteneknek tekinteni őket, ám a kaligasztiai százak — az ötven férfi és az ötven nő — a földön való megjelenésük eljárásán kívül nem folyamodott természetfeletti módszerekhez, sem emberfeletti befolyásoláshoz.

³ Mindazonáltal a testtel bíró törzskar emberfeletti volt. Az urantiai küldetésüket rendkívüli, hármas lényekként kezdték meg:

⁴ ¶ 1. Fizikai testtel rendelkeztek és viszonylag emberiek voltak, mert az egyik emberi faj tényleges élet-sejt-anyagát, az urantiai andoni élet-sejtanyagot hordozták.

⁵ A herceg törzskarának e száz tagját nemek szerint és a korábbi halandói besorolásuknak megfelelően egyenlő csoportokra osztották. E csoport minden egyes tagja képes volt valamilyen új rendű fizikai lény egyik szülőjévé válni, azonban alaposan kioktatták őket, hogy a szülővé váláshoz kizárólag bizonyos körülmények között folyamodjanak. A Bolygóherceg testtel bíró törzskarának szokása, hogy utódokat nemz valamikor a különleges bolygói szolgálattól való visszavonulást megelőzően. Erre rendszerint a bolygó Ádámjának és Évájának a megérkezésekor vagy röviddel azután kerül sor.

⁶ E különleges lényeknek ezért kevés vagy egyáltalán semmilyen fogalmuk sem volt arról, hogy a nemi egyesülésükből miféle anyagi teremtmény jöhet létre. És soha nem is tudták meg; mielőtt eljött volna az ideje annak, hogy a világi munkájukat elvégezzék, az egész rendszert lázadás döntötte romba, és akik pedig később szülői minőségben működtek, azok el voltak vágva a csillagrendszeri életáramoktól.

⁷ Bőrszínüket és nyelvüket tekintve Kaligasztia törzskarának ezen anyagivá lényegült tagjai az andoni emberfajra hasonlítottak. Ugyanazt az ételmet fogyasztották, mint a teremtrész halandói egy különbséggel: e csoport újrateremtett testjeinek teljesen elég volt a húsmentes étrend is. Ez volt az egyik oka annak, hogy a lakóhelyüket a melegebb vidékeken alakították ki, mely gyümölcsökben és diófélékben bővelkedett. A teljesen húsmentes étrend a kaligasztiai százak idejéből származik, mert e szokás mindenfelé elterjedt és hatással volt számos környező törzs étkezési szokásaira, azon csoportokéra, melyek az egykor kizárólag húst evő evolúciós emberfajtáktól származtak.

⁸ ¶ 2. A száz kísérő anyagi, de emberfeletti lény volt, akiket az Urantián felsőbb- és különleges rendű, páratlan férfiakként és nőkként alkottak újra.

⁹ E csoport tagjai, jóllehet átmeneti jerusemi létpolgársággal rendelkeztek, még nem éltek meg egyé kapcsolódást a Gondolatigazítójukkal; és amikor önként jelentkeztek és a fiúi besorolású alászálló rendekkel való közös bolygói szolgálatra a jelentkezésüket elfogadták, az Igazítójukat elválasztották tőlük. Ám e jerusemiekből emberfeletti lények voltak — a felemelkedésben kiteljesedett lélekkel rendelkeztek. A húsvér testben eltöltött halandói élet során a lélek magzatállapotban van; a lélek a morontia életben születik meg (támad fel) és az egymás utáni morontia világokon tapasztalja meg a növekedést. És a kaligasztiai százak lelke is ilyen kiteljesedést élt meg a hét lakóvilágtól

a jerusemi létpolgári besorolás elnyeréséig tartó fokozatos tapasztalásokon keresztül.

¹⁰ A törzskar a kapott utasításoknak megfelelően nem kezdett nemi úton való szaporodásba, azonban alapos megfigyelésnek vetették alá a személyi alkatukat, és gondosan feltérképezték az értelmi (elmei) és morontia (lelki) kapcsolat minden elképzelhető szakaszát. És a dalamatiai ottlétük harmincharmadik éve alatt esett meg, még jóval azelőtt, hogy a fal elkészült volna, hogy Dán csoportjának kettes és hetes számú egyede véletlenül felfedezett egy jelenséget, mely a morontia sajátlényegük közötti (feltehetőleg nem nemi és nem anyagi) kapcsolatot kísérté; és e kaland eredménye az első elsőfajú köztes teremtmény lett. Ezen új lény teljesen látható volt a bolygói törzskar és az ő mennyei segítők számára, azonban a különféle emberi törzsek férfijai és asszonyai szemmel nem láthatták. A Bolygóherceg utasítására a teljes testtel bíró törzskar hozzáfogott a hasonló lények létrehozásához, és az első dáni pár útmutatásait követve mindegyikük sikerrel is járt. A herceg törzskara így hozta létre a végül 50.000-es létszámú elsőfajú közteslények eredeti testületét.

¹¹ E köztes fajtát képviselő teremtmények jó szolgálatot tettek a világközpont ügyeinek intézésében. Az emberi lények számára láthatatlanok voltak, de a Dalamatiában tartózkodó kezdetleges emberi lényeknek beszámoltak e láthatatlan félszellemekről, és e fejlődő halandók számára hosszú időn keresztül ők jelentették a teljes szellemvilágot.

¹² ¶ 3. A kaligasztiai százak személyükben halhatatlanok voltak, illetőleg nem kellett meghalniuk. Az anyagi alakjukban ott keringtek a csillagrendszeri életáramok ellenanyag-pótlékai; és ha a lázadásban nem veszítették volna el a kapcsolatot az életkörökkel, akkor meghatározatlan ideig élhettek volna, míg a későbbi Istenfiú el nem jön, vagy amíg valamikor később elbocsátják őket, hogy folytathassák megszakított utazásukat a Havonába és a Paradicsonra.

¹³ A sataniai életáramok ellenanyag-pótlékait az életfa, az edentiai cserje gyümölcséből nyerték, melyet a Norlatiadek Fenségesei küldtek az Urantiára Kaligasztia megérkezése idején. Dalamatia korában e fa a nem látható Atya templomának központi udvarában állt, és az életfa gyümölcse tette képessé a herceg törzskarának anyagi és egyébként halandó lényeit arra, hogy meghatározatlan ideig éljenek, míg a gyümölcsöt fogyasztják.

¹⁴ Bár az evolúciós emberfajták számára értéktelen volt, e rendkívüli élelem éppen elég volt ahhoz, hogy folyamatos életet biztosítson a kaligasztiai százaknak és annak a száz módosított andonfinak is, akik velük társultak.

¹⁵ ¶ E vonatkozásban ki kell térnünk arra, hogy amikor a száz andonfi az emberi csíra-sejtanyagát átadta a hercegi törzskar tagjainak, az élethordozók az ő halandó testükbe is bevezették a csillagrendszeri körök pótlékát; és így képessé tették őket arra, hogy a törzskarral együtt éljenek, évszázadokon át dacolva a fizikai halállal.

¹⁶ Végül a száz andonfit felvilágosították arról, hogy mi-
ben járultak ők maguk is hozzá a feljebbvalóik új alakjá-
hoz, és az andoni törzsek e száz gyermekét a központon
tartották a herceg testtel bíró törzskarának személyes kí-
sérőiként.

5. A SZÁZAK MEGSZERVEZÉSE

¹ A százakat tíz önálló tanácsban való szolgálatra osz-
tották be, és mindegyik ilyen tanácsnak tíz tagja volt. Két
vagy több tanács együttes ülése alkalmával e kapcsolattar-
tó összejöveteleken Daligasztia elnökölt. E tíz csoport fel-
építése a következő volt:

² ¶ 1. *Az élelmezési és anyagi jóléti tanács.* A csoport
vezetője Ang volt. E szakértő csoport az élelmiszertermel-
és, a vízgazdálkodás és a ruházkodás terén segédkezett és
támogatta az emberi faj anyagi haladását. Oktatták a kút-
ásást, a vízhozam-szabályozást és az öntözést. A maga-
sabb területekről és északról érkezetteknek megtanították
a bőrök ruhaként való kikészítésének módját, a szövést pe-
dig a kézművesség és a tudomány tanítói ismertették meg
velük később.

³ Az élelemtárolás terén jelentős haladást értek el. Az
élelmet főzéssel, szárítással és füstöléssel tartósították; eb-
ből lett a legkorábbi tulajdon. Megtanították az embert
arra, hogy miként hárítsa el a világot rendszeresen tizede-
lő éhínség veszélyét.

⁴ ¶ 2. *Az állatok háziasításának és igénybevételének
tanácsa.* E tanács feladata azon állatok kiválasztása és ten-
yésztése volt, melyek a legalkalmasabbak arra, hogy se-
gítsék az emberi lényeket a teherhordásban és az emberek
szállításában, valamint hogy élelmet adjanak, és hogy ké-
sőbb a hasznukat vehessék a talajművelésben. E szakértő
csoportot Bon irányította.

⁵ Haszonállatok több, mára már kihalt fajtáját szelídít-
tették meg, valamint olyanokat is, amelyek a mai napig
fennmaradtak háziállatként. Az ember sokáig élt együtt
a kutyával, és a kék ember sikeresen szelídítette meg az
elefántot is. A szarvasmarhát a gondos tenyésztés révén
olyannyira feljavították, hogy értékes élelemforrásul szol-
gált; a vaj és a sajt az ember napi étrendjének részévé lett.
Az embereket megtanították arra, hogy miként szállítsák
a terheket ökrökkel, a ló háziasítására viszont csak később
került sor. E csoport tagjai tanították meg az embereknek
először a kerék használatát a vontatás megkönnyítésére.

⁶ Ezekben az időkben használtak először üzenettováb-
bító galambokat, melyeket tájékoztatás vagy segítségkérés
céljából vittek magukkal a hosszú utakra. Bon csoport-
jának sikerült betanítania a nagy fadorokat szállítóma-
dárként, azonban a fador több mint harmincezer évvel
ezelőtt kihalt.

⁷ ¶ 3. *A ragadozó állatok legyőzésében tanácsokat
adók.* Nem volt elég, hogy az őseembernek bizonyos álla-
tok háziasításán kellett fáradoznia, hanem meg kellett ta-
nulnia azt is, hogy miként védje meg magát az ellenséges
állatvilág még megmaradt képviselőinek pusztításától. E
csoportot Dán vezette.

⁸ Az ősi városfal rendeltetése a vadállatok elleni véde-
lem volt, valamint az is, hogy megelőzze az ellenséges em-
beri rajtaütéseket. A fal védelmét nem élvezők és az erdő-
ben lakók nagyban függtek a fákon épített lakóhelyeiktől,
kőkunyhóiktól és az éjszaka meggyújtott tüzeiktől. Ezért
nagyon is természetes dolog volt, hogy e tanítók sok időt
szenteljenek az emberi szálláshelyek fejlesztésének oktató-
sára. A fejlett módszerek alkalmazása révén és a csapdák
használatával nagy előrelépést tettek az állatok legyőzése
terén.

⁹ ¶ 4. *A tudás terjesztésének és megőrzésének tagozata.*
E csoport szervezte és irányította az akkori idők tisztán
oktatási erőfeszítéseit. A csoport vezetője Fad volt. Fad
oktatási módszereinek lényege a tevékenységek felügyele-
tében állt, mely kiegészült a fejlettebb munkamódszerek-
re való oktatással. Fad dolgozta ki az első ábécét és veze-
tett be egyfajta írásrendszert. Ezt az ábécét huszonöt be-
tű alkotta. Írószerként e korai népek fakérget, agyagtáblá-
kat, kőlapokat, vékonyított állati bőrből készített íróhár-
tyaszerű anyagokat, és a papírszerű anyagok egy durva for-
máját alkalmazták, melyet darázsfészekből készítettek. A
röviddel a Kaligasztia-féle elfordulást követően megsem-
misült dalamatiai könyvtár kétmilliónál is több különböz-
ő feljegyzést tartalmazott és „Fad házának” nevezték.

¹⁰ A kék ember különösen az ábécén alapuló írást ked-
velte és e téren ő jutott a legmesszebbre. A vörös ember
a képirást részesítette előnyben, míg a sárga emberfajtak
a szavak és fogalmak jelképekkel való leírása felé fordult,
sok tekintetben hasonlóan ahhoz, amelyet ma is használ-
nak. Azonban az ábécé és annál több minden is a világ szá-
mára később elveszett a lázadást követő zűrzavar alatt. A
Kaligasztia-féle árulás megfosztotta a világot az egyetemes
nyelv reményétől, legalábbis egy meghatározatlan időre.

¹¹ ¶ 5. *Az ipari és kereskedelmi bizottság.* E tanács ren-
deltetése a termelés támogatása a törzseken belül és a kü-
lönböző békés csoportok közötti kereskedelem segítése
volt. A vezetőjük Nod lett. A csoport a kezdetleges ter-
melés minden formáját bátorította. Közvetlenül hozzájá-

rultak az életszínvonal emeléséhez azáltal, hogy számos új árucikket kedveltettek meg az ősemberekkel. Nagymértékben elterjesztették a tisztított só kereskedelmét, melyet a tudomány és a kézművesipar tanácsa állított elő.

¹² A dalamatiai tanodákban kiképzett, eme felvilágosult csoportok alkalmazták először a kereskedelmi hitel intézményét. Egy hitelkibocsátó helyről a csereüzlet tényleges tárgyai helyett is elfogadott, jelképes fizetési egységeket lehetett felvenni. A világ százezer éveken át nem tudta meghaladni ezeket az üzletkötési módszereket.

¹³ ¶ 6. *A kinyilatkoztatott vallás kara.* E testület működése lassan indult meg. Az urantiai polgárosodott társadalom szó szerint a szükség üllőjén és a félelem kalapácsi alatt kovácsolódott. Ám e csoport jelentős sikereket ért el ama próbálkozásaikkal, hogy a teremtményi félelmet (a kísértetek imádását) a Teremtő tiszteletével helyettesítsék, bár a munkájukat félbeszakította az elszakadási eseményeket követő későbbi felfordulás. E tanács feje Hap volt.

¹⁴ A herceg törzskarának egyetlen tagja sem szándékozott kinyilatkoztatásokat tenni a törzsfeljődés bonyolultabbá tétele céljából; kinyilatkoztatáshoz csak akkor folytamodtak, amikor az evolúciós erők kimerülése már teljessé vált. Hap azonban engedett a város lakosai azon igényének, hogy vallási szolgálati rendet alakítsanak ki. Az ő csoportja adta a dalamatiaiaknak a hét istenimádati éneket és szintén ők adták a napi imádságot jelentő szavakat, melyet később úgy tanítottak nekik, mint „az Atya imáját” s amely így szólt:

¹⁵ ¶ „Mindenek Atyja, kinek Fiát tiszteljük, jóindulattal tekints le ránk. Szabadíts meg mindet minden félelemtől, a tőled valót kivéve. Kedveltesse meg bennünket az isteni tanítóinkkal és tedd, hogy mindörökké igazság szóljon a szánkából. Szabadíts meg minket az erőszaktól és a haragtól; add, hogy tiszteljük a saját és a szomszédaink öregjeit. Ebben az időszakban is adj zöldellő mezőket és gyarapodó nyájakat, mely megörvendeztetni a szívünket. Azért imádkozunk, hogy a megígért nemesítő mihamarabb eljőjön, és teljesítjük az akaratodat e világon, ahogy mások is teljesítik azt más világozon.”

¹⁶ ¶ Bár a herceg törzskarának lehetőségei a fajfejlesztés természetes eszközeire és szokványos módszereire korlátozódtak, egy új emberfajta adami ajándékával bíztatták az embereket, mely ajándék célja az evolúciós növekedés továbbvitele volt azt követően, hogy az élőlénytani fejlődés csúcát már elérték.

¹⁷ ¶ 7. *Az egészség és az élet megőrzői.* E tanács az egészségügyi alapok megismertetésével és a kezdetleges tisztasági szabályok kialakításával foglalkozott, és a vezetője Lut volt.

¹⁸ A csoport tagjai sok olyasmit oktattak, amelyek a későbbi idők felfordulásában elvesztek, s amelyeket az emberiség a huszadik századig nem is fedezett fel újra. Megtanították az embereknek, hogy a főzés, a forralás és a sütés a betegségek megelőzésének egy lehetséges módja; megismertették velük azt is, hogy e főzési eljárások nagymértékben csökkentik a gyermekágyi halandóságot és megkönnyítik a csecsemő korai elválasztását.

¹⁹ Lut egészségőreinek ősi tanításai közül sok minden fennmaradt a földi törzsek körében egészen Mózes idejéig, még ha meglehetősen eltorzult és jelentősen megváltozott formában is.

²⁰ Az egészségi ismeretek e tudatlan népek körében való elterjesztésének útjában álló nagy akadály abból adódott, hogy sok betegség valódi okozója túl kicsi volt, sem hogy szabad szemmel látható lett volna, valamint abból is, hogy a tűzre babonás tisztelettel tekintettek. Évezredekbe telt, mire meggyőzték őket, hogy a hulladékaikat elégessek. Addig is arra bíztatták őket, hogy a bomló hulladékokat földeljük el. Az egészségügy terén e korszak nagy előrelépését hozta annak az ismeretnek az elterjedése, hogy a napfény gyógyító és betegségeket legyőző sajátságokkal bír.

²¹ A herceg megérkezése előtt a fürdés kizárólag vallási szertartásul szolgált. Tényleg nehéz volt rábírnai az ősembereket az egészségügyi mosdás szokására. Lut végül rávette a vallási tanítókat arra, hogy a vízzel való tisztálkodást a megtisztulási szertartások részévé tegyék, melyet a déli áhítat idején, hetente egyszer, a mindenek Atyjának imádata keretében végeztek.

²² Az egészség ezen őrei keresték annak módját is, hogy az emberek a személyes barátság megpecsételéseül és a csoporthűség zálogául a kézfogást gyakorolják, felváltva ezzel a nyálcsere, illetőleg a vérivás szokását. De amint kikerültek a felsőbbrendű vezetők tanításai jelentette kényszerítő erő hatása alól, e fejletlen népek rövidesen visszatértek a tudatlanságból és babonáságból eredő egészségromboló és betegségterjesztő korábbi szokásaikhoz.

²³ ¶ 8. *A kézművesség és a tudomány bolygói tanácsa.* E testület sokat tett az ősember kézműves módszereinek fejlesztéséért és a szépségről alkotott fogalmaik magasabb szintre emeléséért. A vezetőjük Mek volt.

²⁴ A kézművesség és a tudomány szerte a világon mélyponton volt, a dalamatiaiaknak viszont oktatták a fizika és a vegyészet alapjait. A fazekasság fejlett volt, a képzőművészetek is mind fejlődőben voltak, és az emberi szépségről alkotott eszményképek is nagymértékben fejlődtek. A zene azonban az ibolyaszín emberfajta megérkezéséig kevés fejlődésen ment keresztül.

²⁵ Ezek az ősemberek csak nem egyeztek bele a gőz erejével való kísérletezésbe, bár a tanítók többször is megpróbálták rábírní őket erre; csak nem tudták legyőzni a zárt térben fejlődő gőz robbanóerejétől való óriási félelmüket. Végül azért rávették őket, hogy a fémekkel és a tűzzel dolgozzanak, bár a vörösen izzó fém látványa rettegést váltott ki a korai emberből.

²⁶ Mek igen sokat tett az andonfiak műveltségi színvonalának emelése és a kék ember kézművesiparának fejlesztése érdekében. A kék ember és az andoni törzs egyik keveréke művészi tehetséggel megáldott fajta lett, és közülük sokan váltak szobrászmesterekké. Nem kővel és márvánnyal dolgoztak, azonban az étetéssel megszilárdított agyagmunkáik a dalamatiai kertek díszéivé lettek.

²⁷ Nagy fejlődés mutatkozott a házi mesterségek terén is, melyek többsége elveszett a lázadás hosszú és sötét korszakai során, és csak a legújabb időkben fedezték fel azokat újra.

²⁸ ¶ 9. *A fejlett törzsi kapcsolatok kormányzói.* E csoport feladata abban állt, hogy az emberi társadalmat az állam szintjére emelje. A vezetőjük Tut volt.

²⁹ E vezetők sokat tettek azért, hogy a törzsek közötti házasságok elterjedjenek. Gondoskodtak arról, hogy a fiatalok az udvarlás során és a házasságkötés előtt a meghozandó döntésüket alaposan átgondolhassák és egymást jól megismerhessék. A tisztán harci táncokat csiszolták és értékes társadalmi célokat szolgálóvá tették. Számos versengő játékot is bevezettek, ám ez az ősi nép komoly egyedekből állt; e korai törzsek kevés humorérzékkel voltak megáldva. A későbbi bolygói lázadással járó szétesés miatt kevés ilyen szokás maradt fenn.

³⁰ Tut és társai azon munkálkodtak, hogy békés jellegű csoportviszonyokat alakítsanak ki, szabályozzák és emberiesebbé tegyék a hadviselést, összehangolják a törzsközi kapcsolatokat és fejlesszék a törzsi kormányzást. Dalamata közelében fejlettebb műveltség alakult ki, és e fejlettebb társadalmi kapcsolatok igen hasznosnak bizonyultak a távolabb élő törzsek befolyásolásában. Azonban a herceg székhelyén érvényesülő polgárosodási minta igencsak különbözött a máshol kifejlődött kezdetleges társadalomtól, mint ahogy a huszadik századi dél-afrikai fokvárosi társadalom is teljesen eltér az északabbra élő, kistermetű busmanok kezdetleges műveltségétől.

³¹ ¶ 10. *A törzsi összhang és a faji együttműködés legfelsőbb bírósága.* E legfelsőbb tanácsot Van irányította, és ez szolgált fellebbviteli bírósággal az emberi ügyek felügyeletével megbízott többi kilenc különleges bizottság számára. E tanács hatásköre kiterjedt volt, mert minden olyan földi ügygel foglalkozott, melyet egyébként nem rendeltek valamelyik csoporthoz. E válogatott testület összetételét

az edentiai Csillagvilági Atyák hagyták jóvá, mielőtt a testület az Urantia legfelsőbb tanácsaként való működésre a felhatalmazást megkapta volna.

6. A HERCEG URALKODÁSA

¹ Egy világ műveltségének fokmérője az ott honos lények társadalmi öröksége, a műveltség elterjedésének ütemét pedig teljes egészében a lakosainak ama képessége szabja meg, hogy mennyire értik meg az új és fejlett eszméket.

² A hagyományokhoz való szolgálai ragaszkodás állandóságot teremt és együttműködést alakít ki azáltal, hogy érzelmileg összekapcsolja a múltat és a jelent, azonban ugyanígy elnyomja a kezdeményezőkézséget és gúzsba köti a személyiség alkotóképességét. A hagyományok jelentette szoros kötelékek miatt az egész világ erkölcsileg holtpontra volt, amikor a kaligasztiai százak megérkeztek és hozzáfogtak az akkori idők társadalmi csoportjain belüli egyéni kezdeményezőkézség új örömhírének terjesztéséhez. Ám e jótékony hatású igazgatás gyakorlása hamarosan félbeszakadt, olyannyira, hogy az emberfajták sohasem szabadultak meg teljesen a megszokás rabságából; a szokás még mindig indokolatlan mértékben uralja az Urantiát.

³ A kaligasztiai százak — a sataniai lakóvilágokról végzősként kikerültek — jól ismerték a jerusemi művészeteket és műveltséget, azonban az ilyen tudás csaknem értéktelen az ilyen fejletlen emberek által benépesített kezdetleges bolygókon. E bölcs lényeknek több eszük volt annál, mintsem hogy az akkori fejletlen emberfajták *hirtelen* átalakításához fogjanak, illetőleg azok tömeges felemelkedésének előidézésére vállalkozzanak. Tisztában voltak az emberi faj lassú evolúciójának jelentőségével, és bölcsen tartózkodtak bármiféle, a szokványostól gyökeresen eltérő kísérlettől az ember földi életmódjának átalakítása terén.

⁴ Mind a tíz bolygói bizottság *lassan* és a dolgok természetes módján fogott hozzá a rájuk bízott feladatok intézéséhez. A tervük lényege az volt, hogy a környező törzsek legkiválóbb elméinek érdeklődését felkeltik, és a felkészítésüket követően visszaküldik őket a népükhöz, mint a társadalmi haladás küldötteit.

⁵ Idegen küldötteket sohasem irányítottak valamely emberfajtahoz, hacsaknem az adott nép külön kérésére. A valamely adott törzs vagy fajta felemelésén és fejlődésén munkálkodók mindig annak a törzsnek, illetőleg fajtának a szülöttei voltak. A százak semmiképp sem tettek volna kísérletet arra, hogy akár egy felsőbbrendű emberfajta szokásait és erkölceit egy másik törzs számára előírják. Az egyes emberfajták esetében az idő próbáját ki

állt, saját erkölcsöt türelmes munkával emeltek magasabb szintre és fejlesztették tovább. Az Urantia egyszerű népe nem azért vitte a társadalmi hagyományait Dalamatiába, hogy ott lecserélje újabb és jobb szokásokra, hanem azért, hogy magasabb szintre emelje azáltal, hogy magasabb rendű műveltséggel kerül kapcsolatba és felsőbbrendű elmékkel alakíthat ki társas viszonyt. A folyamat lassú, azonban rendkívül eredményes volt.

⁶ A dalamatiai tanítók az élőlénytani evolúció tisztán természetes kiválogatódási rendszereihez egyfajta tudatos társadalmi kiválasztási gyakorlatot igyekeztek hozzáadni. Nem bontották fel az emberi társadalmat, viszont határozottan felgyorsították annak szokványos és természetes fejlődését. A szándékuk az evolúciós úton való fejlődés volt, nem pedig a kinyilatkoztatás útján elérendő fordulat. Az emberi faj korszaknyi időket töltött a kevéske választásnak és erkölcsének megszerzésével, és e felsőbbrendű embereknek több eszük volt, mintsem hogy az emberiséget megfosszák e kevés fejlődési eredménytől azáltal, hogy olyan zavart és ijedelmet keltenek, mely mindig megtörténik, amikor a felvilágosult és felsőbbrendű lények túl sok tanítással és túlzott mértékű felvilágosítással próbálják a visszamaradt emberfajtákat felemelni.

⁷ Amikor a keresztény hitelesítők eljutnak Afrika szívébe, oda, ahol a fiú- és leánygyermek szokás szerint a szüleik felügyelete és irányítása alatt maradnak mindaddig, amíg a szülők élnek, csak zavart okoznak és a szülői tekintély egészének romba dőlését érik el, amikor arra törekednek, hogy egyetlen nemzedék élete során e gyakorlatot felváltsák azzal, hogy e gyermekeket minden szülői korlátozástól mentesíteni kell, mihelyt elérték a huszonegy éves kort.

7. A DALAMATIAI ÉLET

¹ A herceg székhelye ugyan páratlanul szép volt és úgy tervezték, hogy kiváltsa a kor ősembereinek bámulatát, mégis egészen szerény volt. Épületei nem voltak különösebben nagyok, lévén, hogy e behozott tanítók szándéka az volt, hogy az állattenyésztésen keresztül bátorítsák a mezőgazdaság majdani kialakulását. A várfalon belül kijelölt földterületek elég nagyok voltak ahhoz, hogy lehetővé tegyék az állatok legeltetését és a kertészkedést annak érdekében, hogy a mintegy húszezres népességet élelemmel elláthassák.

² A központi áhitattemplom termei és a felsőbbrendű emberek felügyelőcsoportjaihoz tartozó tíz tanácsi lakóhely valóban csodálatos műalkotás volt. És bár a lakóépületek a takarosság és a tisztaság mintájául szolgáltak, minden nagyon egyszerű és rendkívül kezdetleges volt a későbbi fejlődéshez képest. E műveltségi központokban

nem alkalmaztak az Urantia természetes módszerei közé nem tartozó módszereket.

³ A herceg testtel bíró törzskarának tagjai olyan egyszerű és példás lakóhelyeket vezettek, melyeket azzal a céllal tartottak fenn, hogy ösztönözzék és kedvező irányban befolyásolják a világ társadalmi és oktatási központjában megfigyelőként jelenlévő tanulókat.

⁴ ¶ A családi élet meghatározott rendje, valamint az, hogy egy viszonylag állandó területen egyetlen család lakjon együtt, e dalamatiai időkből ered, és főleg a százak és tanítványaik példájának és tanításainak köszönhető. Az otthon, mint társadalmi egység mindaddig nem lehetett sikeres gyakorlat, amíg a dalamatiai felsőbbrendű férfiak és nők rá nem ébresztették az emberiséget arra, hogy szeressék az unokáikat és az unokáik gyermekeit, és törődjenek velük. A vadember szereti a gyermekét, a polgárosult ember viszont az unokáját is szereti.

⁵ A herceg törzskarának tagjai úgy éltek együtt, mint apák és anyák. Igaz, hogy saját gyermekeik nem voltak, azonban a dalamatiai ötven mintaotthon sohasem adott menedéket ötszáznál kevesebb, az andoni és a szangik fajták felsőbbrendű családjaiból származó, befogadott gyermeknek; e gyermekek közül sokan árvák voltak. Ők e felsőbbrendű szülők nyújtotta képzés és oktatás előnyeit élvezhették; és a herceg tanodáiban eltöltött három év után (tizenhárom és tizenöt éves koruk között jártak ide) alkalmassá váltak a megházasodásra és készen álltak arra is, hogy teljesítsék a hercegi küldöttként való működést a saját fajtájuk nélküli törzseinél.

⁶ ¶ Fad felügyelte a dalamatiai oktatási tervet, melyet úgy működtettek, mint egy ipartanodát, ahol a tanítványok gyakorlati úton sajátították el az ismereteket, és a napi hasznos feladatokat is elláttak. Ezen oktatási terv jellemfejllesztéssel foglalkozó része nem hagyta figyelmen kívül a gondolkodást és az érzelmvilágot; de a kézügyesség fejlesztését helyezte minden más elé. Az oktatás egyénre szabott és csoportos volt. A tanulókat férfiak és nők is tanították, és ketten együtt is. E csoportoktatás egyik fele nemenként elkülönítetten folyt; a másik része vegyes osztályban. Fejlesztették az egyes tanítványok kézügyességét, míg a közösségtudatuk fejlesztése érdekében csoportokat vagy osztályokat alakítottak ki. Arra oktatták őket, hogy barátkozzanak a fiatalabb csoportokkal, az idősebb csoportokkal és a felnőttekkel is, valamint a velük egykorúakkal közösen is végezzenek csoportmunkát. Megismertették velük az olyan társulásokat is, mint a családi csoportok, a játszóközösségek és a tanosztályok.

⁷ A Mezopotámiában a saját fajtájukkal végzendő munkára később kiképzett tanítványok között ott voltak a nyugat-indiai hegyekből származó andonfiak, valamint

a vörös ember és a kék ember képviselői is; még később a sárga emberfajta kisszámú csoportját is fogadták.

⁸ ¶ Erkölcsei törvénnyel Hap ismertette meg a korai emberfajtaikat. E rendszabályt „Az Atya Útjának” nevezték és a következő hét parancsolatból állt:

⁹ 1. Ne félj és ne szolgálj egyéb Istent, mint a mindennek Atyját!

¹⁰ 2. Ne légy engedetlen az Atya Fiával, a világ urával szemben, és az emberfeletti társai iránt se mutass tiszteletlenséget!

¹¹ 3. Ne mondj valótlan, amikor az emberek bírósága előtt állsz!

¹² 4. Ne ölj férfit, nőt vagy gyereket!

¹³ 5. Ne lopd el a szomszédod javait vagy jószágát!

¹⁴ 6. Ne érintsd a barátod feleségét!

¹⁵ 7. Ne mutass tiszteletlenséget a szüleiddel vagy a törzs öregeivel szemben!

¹⁶ ¶ Csaknem háromszázezer éven át ez volt Dalamatia törvénye. És a törvény szövegét hordozó kőlapok közül sok ma a mezopotámiai és perzsiai partoktól távolabb eső vizek mélyén nyugszik. Szokássá vált, hogy a hét egyes napjain e parancsolatok valamelyikével éltek, a köszöntések és az étkezéskori köszönetnyilvánítások alkalmával mondták el azokat.

¹⁷ ¶ Akkoriban az idő mérésére a holdhónapot használták, mely időszakot huszonnyolc naposnak vettek. A nappal és az éjszaka kivételével ez volt az egyetlen időmérés alap, melyet a korai népek ismertek. A hétnapos hetet a dalamatiai tanítók vezették be és ez onnan eredt, hogy a hét éppen a huszonnyolcnak a negyede. A hetes szám felsőbb-világegyetemi jelentősége kétségkívül lehetőséget adott nekik arra, hogy valamifajta szellemi emlékeztetőt vigyenek be a mindennapi időmérés gyakorlatába. A hétnapos időszaknak azonban nincs természetes alapja.

¹⁸ ¶ A várost körülvevő ország egy százhatvan kilométer sugarú körön belül épült ki aránylag jól. A város közvetlen környezetében a hercegi tanodákból kikerültek százai foglalkoztak állattenyésztéssel és másként is alkalmazták azokat az ismereteket, amelyeket a herceg törzskarától és azok számos emberi segítőjétől kaptak. Néhányan mezőgazdasággal és kertészkedéssel foglalkoztak.

¹⁹ Az emberiséget nem kényszerítették a földművelésre büntetésül valamilyen feltételezett bűn elkövetése miatt. Az „orcád verítékével egyed a mezők gyümölcsét” nem valamiféle kiszabott büntetés volt, melyet azért róttak ki az emberre, mert osztozott a Lucifer-féle lázadás dőreségében a hitehagyott Kaligasztia vezetése alatt. A talajművelés az evolúciós világokon létesülő fejlett polgárosodott

társadalmak eredendő velejárója, és e parancs állt a közép-pontjában a Bolygóherceg és törzskara tanításainak ama háromszázezer év alatt, mely idő az Urantiára való megérkezésük és azon megrendítően szomorú napok között eltelt, amikor Kaligasztia sorsközösséget vállalt a lázadó Luciferrel. A földdel dolgozni nem átok; ez inkább a legnagyobb áldás mindazok számára, akiknek így megadatik a minden emberi tevékenység legemberibbjének élvezete.

²⁰ A lázadás kitörésekor Dalamatia állandó lakosainak a száma csaknem elérte a hatezret. Ebben a számban benne vannak az állandó tanulók, de nincsenek benne a látogatók és a megfigyelők, akik ezernél mindig többen voltak. De kevés vagy egyáltalán semennyi fogalmatok sem lehet ama régi idők csodálatos fejlődéséről; a nagyszerű emberi eredményeknek gyakorlatilag az egészét elpusztította a Kaligasztia-féle megtévesztés és lázadás végromlását követő szörnyű zűrzavar és nyomorúságos szellemi sötétség.

8. KALIGASZTIA HÁNYATTATÁSAI

¹ Áttekintve Kaligasztia hosszú pályafutását mindössze egyetlen szembetűnő vonást találhatunk a viselkedésében, mely külön figyelmet érdemelt volna; szélsőségesen egyéniség-hangsúlyozó volt. Hajlamos volt majd minden tiltakozó fél mellett kiállni, és rendszerint rokonszenvezett azokkal, akik valamilyen burkolt bírálatot enyhe formában juttattak kifejezésre. Felfedezhetjük e hajlam korai megjelenését abban is, hogy nyugtalanul viselte a fennhatóságot, hogy egy kissé neheztelt a felügyelet minden formájára. Bár a rangidősek tanácsait egy kissé kellenlenül fogadta és a feljebbvalói fennhatóságával szemben némi türelmetlenséget mutatott, mégis, amikor megmérettetésre került sor, mindig hűségesebben bizonyult a világegyetemi urakhoz és engedelmességet mutatott a Csillagvilági Atyák parancsai iránt. Egyetlen igazi hibát sem lehetett felfedezni benne egészen a szégyenletes urantiai árulás elkövetéséig.

² Meg kell említenünk, hogy mind Lucifert, mind pedig Kaligasztia türelmesen kioktatták és jóindulatúan figyelmeztették a bírálgatásra hajlamos voltokra, valamint az önértékük megmagyarázhatatlan fejlődésére és annak a túlzott mértékű önhietség érzésével való társulására. Azonban mindezeket a segítő kísérleteket helytelenül értelmezték, és indokolatlan bírálatként és a személyes szabadságukba való jogtalan beavatkozásként fogták fel. Kaligasztia és Lucifer is úgy tekintette a baráti tanácsokkal előállók szándékait, mint amelyek mozgatórugói éppen azok a helytelen késztetések, amelyek az ő saját torz gondolkodásmódjukat és megfontolatlan terveiket kezdték áthatni. Az önzetlen segítőket a saját maguk erősödő önzése alapján ítélték meg.

³ ¶ Kaligasztia herceg megérkezésétől fogva a bolygói polgárosodás meglehetősen szokványosan haladt csaknem háromezerezer éven át. Eltekintve attól, hogy a bolygó életmódosítási szféra és ennél fogva az evolúciós változások számos nem szokványos jelenségének és szokatlan mozzanatának vált színterévé, az Urantia a bolygói létpályáján igen kielégítően haladt előre egészen a Lucifer-féle lázadásig és az ezzel párhuzamosan végbement Kaligasztia-féle árulásig. Az egész későbbi történelmet határozottan megváltoztatta e rettenetes melléfogás, valamint Ádám és Éva későbbi bolygói küldetésének sikertelensége is.

⁴ Az Urantia hercege a Lucifer-féle lázadás idején zuhant a sötétségbe, siettetve ezzel a bolygón a hosszantartó felfordulás kialakulását. Később a csillagvilági urak és az egyéb világegyetemi hatóságok összehangolt közbelépése megfosztotta őt önálló hatáskörétől. Ő is osztozott az elszigetelt Urantia minden elkerülhetetlen hányattatásában Ádámnak a bolygón való ittlétéig, és ő is hozzájárult valamelyest ahhoz, hogy a halandó emberfajták nemesítésére, vagyis az új ibolyaszín fajta — Ádám és Éva leszármazottai — éltetővéreinek átadására irányuló terv megbukjon.

⁵ A bukott hercegnek az emberi ügyekbe való beavatkozásra meglévő hatalmát nagymértékben csökkentette Makiventa Melkizedek halandói megtestesülése Ábrahám

idején; később pedig, Mihály húsvér testben eltöltött élete alatt, e hitszegő herceg minden urantiai hatalmától megfosztatott.

⁶ ¶ Az Urantián személyesen is jelenlévő ördög hitelve, jóllehet némi alappal bírt a hitehagyott és gonosz Kaligasztia bolygói jelenléte vonatkozásában, azért mégis csak teljes egészében kitalált volt azokban a tanításokban, hogy ilyen „ördög” befolyásolhatja az egészséges emberi elmét annak szabad és természetes döntéseiben. Már azelőtt, hogy Mihály megtestesült az Urantián, sem Kaligasztia, sem pedig Daligasztia nem volt képes a halandókat sanyargatni vagy bármely egészséges egyént az emberi akarat ellenében bárminek a megtételére kényszeríteni. Az erkölcsi ügyeket illetően a szabad emberi akarat a legfelsőbb; még az emberben lakozó Gondolatigazító is elutasítja, hogy az embert akár egyetlen gondolatra is rávegye vagy hogy az embert annak saját akarata ellenében valamilyen tetre rábírja.

⁷ És ma a teremtésrész eme lázadója, megfosztva minden hatalmától, mellyel a korábbi alárendeltjeinek árthatna, az uverszai Nappalok Elődei által való végső megítélésre vár, mely a Lucifer-féle lázadás minden résztvevőjére kiterjed majd.

⁸ [Közreadta egy nebadoni Melkizedek.]